

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **Ing. J. M.**, zastoupena JUDr. Markétou Vaňkovou, advokátkou v Brně, Poštovská 6, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, o přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústřední pozemkový úřad ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, č. j. 8 A 75/2011 – 261, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Vyškov rozhodnutím z 15. 9. 2011, č. j. PÚ-562/2007-27-RI schválil podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech, návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území S. u V. zpracovaný firmou AGERIS s. r. o. a to v rozsahu přílohy jako nedílné součásti rozhodnutí. Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad následně rozhodnutím z 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500, zamítl odvolání žalobkyně a toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Městský soud v Praze poté rozsudkem ze dne 27. 6. 2017, č. j. 8 A 75/2011 – 261 rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný rozsudek Městského soudu napadl kasační stížností, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že zrušením rozhodnutí vznikla situace, kdy je ohrožena samotná jistota vlastnických práv velkého počtu účastníků řízení o komplexních pozemkových úpravách. Poukázal na to, že vlastníci 84 % výměry zemědělské půdy (tj. 209 vlastníků) písemně souhlasilo se schválením návrhu. Ode dne, kdy bylo zapsáno a tím vykonáno rozhodnutí žalovaného o výměně nebo přechodu vlastnických práv, eviduje katastrální úřad v katastrálním území S. u V. v obvodu řešeném pozemkovými úpravami řadu ukončených vkladových řízení a na nově vzniklé pozemky jsou uzavřeny nové pachtovní smlouvy. Současný způsob užívání pozemků rovněž probíhá podle výsledků pozemkových úprav.

[4] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však na návrh stěžovatele může přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

[6] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[8] U Nejvyššího správního soudu v projednávané věci bylo vedeno řízení pod sp. zn. 3 As 3/2016. Také v ní rozhodoval o návrhu na odkladném účinku kasační stížnosti žalovaného, který přiznal usnesením ze dne 16. 2. 2016, č. j. 3 As 3/2016 – 36. Stěžovatelka se – taktéž jako v předcházejícím řízení - k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec nevyjádřila. Nevnesla tak do věci nic, čím by ozřejmila svůj zájem na nepřiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud proto při posouzení návrhu vycházel z úvah, které oběma stranám vyložil již v usnesení ze dne 16. 2. 2016, č. j. 3 As 3/2016 – 36. Tyto úvahy jsou nepochybně aplikovatelné i v nyní projednávané věci.

[9] Při poměrování zájmu obou stran řízení je přitom stále stěžejní ta skutečnost, že žalobkyně se jako menšinový účastník správního řízení (srov. § 5 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách) v této situaci domáhá ochrany toliko svého vlastnického práva. Je zřejmé, že zájem žalovaného na ochraně stávajícího faktického stavu a potažmo též zájem většiny ostatních účastníků, jejichž vlastnická a na to navazující práva jsou následkem přezkoumávaného rozhodnutí dílem dokonce již nově upravena, proto nepochybně převáží zájmu žalobkyně na obnovení stavu před pozemkovými úpravami. Nejvyšší správní soud taktéž zvážil, že žalovaný je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem městského soudu a správnost těchto závěrů je přitom předmětem samotného přezkumu. Nepřiznání odkladného účinku by v těchto souvislostech mohlo proto žalovaného vést k závěrům, které by byly na újmu samotného účelu řízení o kasační stížnosti.

[10] Vzhledem k výše uvedenému dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že újma pro stěžovatele by v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla nepoměrně větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal ani žádné skutečnosti, na základě kterých lze mít za to, že by přiznání

pokračování

odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Kasační stížnosti proto přiznal odkladný účinek.

Poučení : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 31. srpna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu